

מסורת הש"ס

בשלושה פרקים פרק רביעי תענית

לא.

עין משפט
גר מנזה

6) נרסמ מח, 7) כינ
קבל, 8) נרבי עיי דמחל, 9)
ד' ור' יוסף ק' ר' נרבי
ד' ור' יוסף ק' ר' נרבי
למחל ק' ר' יוסף ק' ר' נרבי
מ' ר' יוסף ק' ר' נרבי
אמרי, 10) נרבי עיי דמחל
11) נרבי עיי דמחל
12) נרבי עיי דמחל
13) נרבי עיי דמחל
14) נרבי עיי דמחל
15) נרבי עיי דמחל
16) נרבי עיי דמחל
17) נרבי עיי דמחל
18) נרבי עיי דמחל
19) נרבי עיי דמחל
20) נרבי עיי דמחל

לאוהו שירלה יעלו. הווע בן אלה
ד' י' ויעש הרע בעיני ה' רק
דקלמר רק בעטל את הפרוקולות
וואמר לאחיה שירלו יעלו:
ר' יוסף ק' ר' נרבי
ד' ור' יוסף ק' ר' נרבי
למחל ק' ר' יוסף ק' ר' נרבי
מ' ר' יוסף ק' ר' נרבי
אמרי, 10) נרבי עיי דמחל
11) נרבי עיי דמחל
12) נרבי עיי דמחל
13) נרבי עיי דמחל
14) נרבי עיי דמחל
15) נרבי עיי דמחל
16) נרבי עיי דמחל
17) נרבי עיי דמחל
18) נרבי עיי דמחל
19) נרבי עיי דמחל
20) נרבי עיי דמחל

תיקנו ביבנה הטוב והפטיב. פירוש בנרכת המון ומש"ה תקנו
וימר על היין הטוב והמטיב עפי מנשאר דברים לפי
שהיו נכמו נגר כנרס ולא נכמו: ויום חב' מגל. פירוש
דף 10: מלכרוס. לפי
לאוהו שירצו יעלו ר' יוסף ק' ר' נרבי
ד' ור' יוסף ק' ר' נרבי
למחל ק' ר' יוסף ק' ר' נרבי
מ' ר' יוסף ק' ר' נרבי
אמרי, 10) נרבי עיי דמחל
11) נרבי עיי דמחל
12) נרבי עיי דמחל
13) נרבי עיי דמחל
14) נרבי עיי דמחל
15) נרבי עיי דמחל
16) נרבי עיי דמחל
17) נרבי עיי דמחל
18) נרבי עיי דמחל
19) נרבי עיי דמחל
20) נרבי עיי דמחל

רבינו הנגאל
ר' מנחם (אמר) יוס
ושמנו הרוני בית
לקבורה. וכו' כיום היקנו
הטוב והמטיב, הטוב שלא
הסירחו והמטיב שנתנו
לקבורה. יוס שפסקו בו
לכרות עצים למערה,
בדמיון (י"א) הגדול אומר
מט"ו חב' תשכ כחה של
חמה ולא היו כורתין עצים
למערה מפני שאין יבשין.
ובין שאין יבשין פתליין.
וקא, יוס חב' מגל.
כלומר, משה אין אנו
עדיין מגל לחתור בו
עצים. [מכאן ואילך] פי
מט"ו חב' באב, מי שמוסיף מן
החלה ליום, כלומר, עובר
בלילה ושותה שכבר האריך
החלה, ומי שלא יוסף
הקבירה אפיה, שאנו מן
החכמים שגדולין שיהו
מטיבין בעולם (זהו)
הדרן עלך
בשלושה פרקים

רבינו גרשום
יוס שפסקין מלכות
עצים למערה. ומיכן
ואילך מוסיפין לעצוק
בבורה. תשכ כחה של
חמה. ואינה מייבשת
העצים. יוס חב' מגל.
כלומר, מיכן ואילך אין
עדיין המגל לכרות עצים.
ודלא מוסיף מלילות על
היום לעצוק בבורה.
[וסף] לפי שפסק גרשום
המלילות. וכל הכלים
המשוללות זו לזו טענות
טבילה, שטא נדה הין.
אפי' מקפליין, חיישין
שפ' ישיבה עליון נרה.
לעשות מחול להצדיקים.
שהצדיקים עושין מחול
והקב"ה יושב באמצע.
ומכאן זה לזה ואומרים. הנה אלהינו זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרן עלך בשלושה פרקים

הדרן עלך בשלושה פרקים וסליקא לה מסכת תענית
מכאן זה לזה ואומרים. הנה אלהינו זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרן עלך בשלושה פרקים
הדרן עלך בשלושה פרקים וסליקא לה מסכת תענית
מכאן זה לזה ואומרים. הנה אלהינו זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרן עלך בשלושה פרקים

הדרן עלך בשלושה פרקים וסליקא לה מסכת תענית
מכאן זה לזה ואומרים. הנה אלהינו זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרן עלך בשלושה פרקים
הדרן עלך בשלושה פרקים וסליקא לה מסכת תענית
מכאן זה לזה ואומרים. הנה אלהינו זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרן עלך בשלושה פרקים

הדרן עלך בשלושה פרקים וסליקא לה מסכת תענית
מכאן זה לזה ואומרים. הנה אלהינו זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרן עלך בשלושה פרקים
הדרן עלך בשלושה פרקים וסליקא לה מסכת תענית
מכאן זה לזה ואומרים. הנה אלהינו זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
הדרן עלך בשלושה פרקים

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת תענית והדרן עלך. דעתך עלך מסכת תענית ודעתך עלך. לא תנשי מינך מסכת תענית ולא תנשי מינך לא בעלמא דרין ולא בעלמא דאתי:
יאמר בן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. הנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי
בר פפא אבא מרי בר פפא רפרס בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:
הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפסיפות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ויודעי
תורתך מאובי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיק למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי גם חייאתי: ברוך אתה יי למדני
חקיך: אמן אמן אמן אמן סלה ועד:
מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו
משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם
רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:
יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת תענית בן תעורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את
כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולרועי שלא תמוש התורה מפני ומפני רועי ורועי עד עולם.
ותתקיים בי בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי בי רבו ימיי ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וזכוד:
יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:
יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחאי מתאי, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמערך
פולחנא נורבא מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, ומליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, וינצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכו וביומיכו
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מבךר לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר
ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי
וחיי אריכי ומוזני ריחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:
עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

